

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. november 2009
Kontor: Civil- og Politiafdeling
Sagsnr.: 2009-150-1471
Dok.: JEE42219

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 171 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. november 2009.

Brian Mikkelsen

/

Anne Fode

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 171 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at det er politiets opgave at bryde blokaden i en lovlig konflikt for overenskomst, som det nu er sket to gange henholdsvis den 9.9. og 17.9., i konflikten mellem Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening og firmaerne Trekroner Penthouse og Tomahawk Development - og i bekræftende fald, hvordan skal politiet så forholde sig, hvis det kan konstateres, at det politibeskyttede arbejde udføres i strid med f.eks. arbejdsmiljøloven eller miljøbeskyttelsesloven?”

Svar:

Det følger af politilovens § 2, stk. 1, nr. 3, at politiet har til opgave at bringe strafbar virksomhed til ophør. I det omfang en blokade er udtryk for strafbar virksomhed, falder det således inden for politiets opgaver at bringe den til ophør.

Spørgsmålet om strafbarheden af fysiske blokader er omtalt i betænkning nr. 759 fra 1976 om visse strafferetlige og civilretlige spørgsmål i forbindelse med arbejdskonflikter. Det fremgår heraf, at straffelovrådet antog, at afspærring af en ejendom med henblik på at hindre eller søge at hindre andre i at færdes til eller fra den pågældende ejendom efter omstændighederne ville være strafbart efter den tidligere gældende normalpolitivedtægts § 3, stk. 1.

På baggrund af betænkningen udsendte Justitsministeriet cirkulæreskrivelse af 30. juni 1976 (det såkaldte blokadecirkulære), hvor ministeriet anmodede politikredsene om at lægge den i betænkningen anførte fortolkning til grund i tilfælde af afspærringer.

Højesteret har efterfølgende i afgørelsen trykt i Ugeskrift for Retsvæsen fra 1980, side 896, haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet i forbindelse med en sag om en fysisk blokade af Fragtmandshallen i Glostrup. Højesteret udtalte i sagen, at en fysisk blokade, som forhindrer kørsel af lastbiler til og fra fragtmandshallen, var omfattet af bestemmelsen i normalpolitivedtægts § 3, stk. 1. Højesteret fandt ikke, at der kunne gives de tiltalte medhold i, at der skulle bestå en hævdunden ret til i en arbejdskamp at anvende en sådan blokade. Deltagerne i blokaden blev herefter straffet med en bøde.

Normalpolitivedtægts § 3, stk. 1, blev den 1. juli 2005 afløst af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, hvorefter slagsmål, skrigen, råben eller

anden støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende optræden, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden, ikke må finde sted.

Ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, er udstedt med hjemmel i politiloven, og det fremgår af forarbejderne til denne, at begrebet ”forstyrrelse af den offentlige orden” bl.a. omfatter fysiske blokader.

Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil der henvises:

”Københavns Politi har oplyst, at politiets generelle opfattelse af rollen i forbindelse med arbejdsconflikter, herunder fysiske blokader, er, at man som altovervejende hovedregel ønsker situationen løst af parterne selv uden politiets indblanding.

Oftentimes har politiets rolle i forbindelse med en konkret anmeldelse en konsulterende og rådgivende karakter, men hvis der fra anmelders side insisteres på en politimæssig indsats i forbindelse med en konkret fysisk blokade - f. eks. hvor en ønsket vareleverance ikke kan effektueres - opfatter politiet sin opgave således, at der skal skabes konkret adgang for den pågældende leverance.

Indsatsen vil som udgangspunkt have en henholdende karakter, men hviler i øvrigt på de principper, der fremgår af det såkaldte ”Blokadecirkulære”, hvori det antages, at det ikke er lovligt med forsæt at blokere for adgangen til en virksomhed for at forhindre blandt andet en vareleverance.

Med denne baggrund har politiet ved konkrete krav fra en anmelder i flere tilfælde medvirket til at skaffe adgang til virksomheden. I andre tilfælde har politiet fået tilkendegivelser fra chauffører om, at de ikke ønsker at arbejde under politibeskyttelse, hvorefter der ikke er foretaget yderligere.

Hvis der i et konkret tilfælde er mistanke om overtrædelse af anden lovgivning, f. eks. miljø- eller arbejdsmiljølovgivningen, forudsættes dette taget op af de respektive myndigheder, eventuelt ved politiets mellemkomst.”